ṠVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 39. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 1, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 1-го БЕРЕЗНЯ 1994. Ч. 39. РІК CI.

РОЗПОЧАЛИСЯ СТРАЙКИ В УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ

Київ (УНІАН). — В понеділок, 21-го лютого, міністер оборони України Віталій Радецький з групою офіцерів центрального апарату Міністерства Оборони вилетів у 28-му загальновійськову дивізію, розташовану під Одесою, де офіцери оголосили страйк у зв'язку з неодноразовими і тривалими затримками виплати зарплатні.

Минулого тижня страйкували військовослужбовці івано-франківського авіяційного полку. Вони надіслали звернення до Президента України, голови Верховної Ради і міністра оборони, у якому висловили обурення з приводу невиплати зарплатні. Цей документ уже наступного дня був опублікований у Польщі.

Офіцери Військового інституту управління і зв'язку розповсюдили летючки у військово-навчальних закладах Києва. Покищо вимоги кадрових військовослужбовців обмежуються соціяльними питаннями.

ВИЗНАЧЕНО СТАТУС КРИМУ

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 24-го лютого, депутати Верховної Ради ухвалили постанову про статус Автономної Республіки Крим.

Згідно з постановою, Крим є автономною республікою у складі України і не є носієм державного суверенітету та не може вступати у політичні відносини з іншими державами. Конституція Криму не може суперечити законам України. Територія України, включно з територією Криму є єдиною, неподільною. Будь-які територіяльні зміни без згоди народу України не допускаються. Україна не може приймати рішення про територіяльні зміни Республіки Крим без узгодження з цією республікою. Крим не має власного, відокремленого від України громадянства. Громадянами Республіки Крим є громадяни України, які постійно мешкають у Криму. Автономна Республіка Крим не може мати своїх військових формувань та грошової і фінансової системи. Керівництву Республіки Крим запропоновано у місячний термін привести закони і кримську конституцію у відповідність до конституції і законів України.

Президент Криму Юрій Мєшков 24-го лютого заявив кореспондентам, що кримська влада ніяк не реагуватиме на рішення Верховної Ради України. Він сказав, що постанова українського парляменту про узгодження кримських законів і українськими „неграмотна з юридичної точки зору". Мєшков також сказав, що у Києві його приймали дуже холодно, а в Москві з ним повелися як з керівником держави, там він отримав усе, що хотів і почував себе як серед рідних людей.

У середу, 23-го лютого, з Москви до Симферополя прибув Євген Сабуров і приступив до виконання обов'язків першого віцепрем'єр-міністра Криму. Разом з ним прибуло ще вісім осіб з Москви. Як заявив колишній редактор газети „Гласность" Сергій Григорянц, „це економісти і я раніше з ними не був знайомий".

Отаманська рада російських козаків Криму оприлюднила заяву з погрозою, що коли УНА-УНСО з'являться на території Криму, то вони захистять кримчан від націоналістичної навали.

ВНЕСЕНО ЗМІНИ ДО ЗАКОНУ ПРО ВИБОРИ ПРЕЗИДЕНТА

Київ (Р. Руденко). — У четвер, 24-го лютого, депутати Верховної Ради затвердили зміни і доповнення до закону про вибори президента України. Відтепер кандидата на президентську посаду має право висувати партія або бльок, які мають не менше ніж 1,000 членів. Кандидат на президента повинен зібрати на свою підтримку 100,000 підписів, але на менше, ніж 1,500 громадян в кожній з двох третин округ. Оскільки одна виборча округа — це область, або міста Київ і Севастопіль, кандидат на президента повинен бути підтриманий принаймні у двох третинах областей. Згідно зі ст. 22 кандидата на президента партії висувають на з'їзді або конвенції, а виборчий бльок — на міжнапартійній конференції. На підставі другої частини статті 25 претендент може бути зареєстрований як кандидат на президента, якщо його кандидатуру підтримають своїми підписами не менше, як 100,000 громадян, які мають право голосу.

У п'ятницю, 25-го лютого, депутати ухвалили зміни і доповнення до законів, які регулюють діяльність банків, розглянули і схвалили низку національних науково-технічних програм.

Ухвалено також низку документів про судову владу. У складі Верховного Суду України створено військову колегію, заступником голови Верховного Суду та головою військової колегії Верховного Суду обрано Володимира Денисенка. Затверджено статус суддів та закон про судовий устрій України.

Верховна Рада ратифікувала низку міжнародних договорів, в тому числі про співпрацю з Грузією, Словаччиною, Казахстаном і Литвою, а також про приєднання України до Европейської культурної конвенції.

ВИСТАВКА ГРАФІКИ В ОМУА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці та Літературно-Мистецький Клюб влаштовують виставку графіки Віталія Палія, Якова Гніздовського та інших мистців на тему „Поеми Тараса Шевченка". Виставка проходитиме від 6-го до 13-го березня при 136 Друга аве. в Ню Йорку, 4-ий поверх. Відкриття відбудеться у неділю, 6-го березня, о год. 1-ій по полудні.

ЗСА почали допомагати Україні

Київ (УНІАР). — Тут 24-го лютого представник американської амбасади в Україні повідомив, що ЗСА почали надавати допомогу Україні в рамках договору про демонтування ядерної зброї, розташованої на українській території.

Початковий вантаж складається з палива для засобів транспортування та для транспортування іншого важкого обладнання, що використовується у процесі ліквідації ядерної зброї.

ОКСАНА БАЮЛ ЗДОБУЛА ЗОЛОТУ МЕДАЛЮ

Олімпійська чемпіонка Оксана Баюл.

(Світлив: Билл Фрейкс, Сі-Бі-Ес)

Гамар, Норвегія. — У п'ятницю, 25-го лютого, мільйони телевізійних глядачів у всьому світі з неослабною увагою і напруженням слідкували за боротьбою фігуристок на зимових Олімпійських Іграх у Норвегії. Перемогу в індивідуальній фігурній їзді серед жінок здобула 16-літня українка Оксана Баюл, випередивши американку Ненсі Керріган і китайку Чен Лю, які зайняли відповідно друге і третє місця. Це єдина золота медаля української дружини на зимовій Олімпіяді і перша в історії Олімпіяд, на якій Україна брала участь як самостійна держава.

Судді на чолі зі шведським арбітром Бріґіттою Ліндґрен присвоїли Оксані Баюл перше місце не одностайно: п'ятеро суддів висловилися „за" і четверо „проти" з рахунком 5—4. Б. Ліндґер затвердила рішення суддів, яке багато американських і канадських спортових коментаторів назвали „спірним". За словами шведського арбітра, це рішення виявилося найтяжчим за її 30-літню суддівську кар'єру. На думку суддів і більшости спостерігачів, успіх О. Баюл вирішили кілька факторів, але в першу чергу артистизм фігуристки, включення в її програму складних елементів, динамічність і чистота виконання, і нарешті — надто складний стрибок „потрійний люц", який вона виконала чистіше і вправніше, ніж її головна суперниця Н. Керріган.

Оксана Баюл виступала після серйозної контузії — на її „стрибкову" ногу було накладено три шви, після того як напередодні вона зіткнулася на тренуванні зі спортсменкою з Німеччини Тетяною Шевченко.

Н. Керріган, очевидно також пам'ятаючи про недавню контузію, вела себе на льоду надзвичайно обережно. Зокрема, на самому початку програми американська фігуристка, вирішивши не ризикувати, замінила потрійний стрибок подвійним, чим зразу ж позбавила себе кількох десятих точки. Крім того, свою програму Керріган виконувала дуже повільно, сказала сяддя зі Швеції. За словами Б. Ліндґрен, виступ О. Баюл „завжди йшов від серця, а Ненсі Керріган на льоду холодніше від льоду".

Багато спортових журналістів звертають увагу, що перше місце Оксані Баюл віддали судді з країн колишнього соціялістичного бльоку: Польщі, Чехії, України, Китаю. За українку висловився також німецький суддя, який колись репрезентував Східню Німеччину. На користь американки виступили судді зі ЗСА, Великобританії, Японії і Канади.

Дуже влучно сказав один із телевізійних коментаторів, який підкреслив, що на Олімпіяді Оксана Баюл виконала ролю амбасадора України.

У СВІТІ

ПІСЛЯ ТОГО, як восени минулого року кораблі російської Тихоокеанської фльоти скинули в Японське море 900 тонн рідких радіоактивних відпадів, багато країн, передусім Японія, просили Росію втриматися від повторення цієї варварської акції. У відповідь вона заявила, що відмовиться від нового скидання лише тоді, коли якась країна передасть їй спеціяльний танкер. Японія придбала за кордоном такий танкер за свої гроші і передала його Росії, однак московським експертам цього виявилося замало: до танкера треба, мовляв, ще спеціяльне устаткування. Терплячі японці, знаючи, а ким мають справу, згодилися подарувати Росії технологічний комплекс для переробки радіоактивних відпадів. Крім того, Японія готова фінансувати будівництво у російському Приморському краї спеціяльного сховища для відпадів.

ХВИЛЯ НАСИЛЛЯ охопила індійський стейт Джамму і Кашмір після того, як декілька днів тому мусулманські сепаратисти здійснили вибухи двох бомб, у висліді яких є вбиті і понад 40 осіб дістали тяжкі поранення. Сотні людей вийшли на вулиці міст, протестуючи проти злочинних дій екстремістів. Однак у багатьох районах мирні демонстрації перетворилися в бунти. Крайні елементи почали нищити авта, розбивати і грабувати крамниці. В місті Джамму відбулася кривава сутичка демонстрантів з підрозділами служби безпеки. Індійський парлямент буквально щодня обговорює ситуацію в Кашмірі, але від того вона не покращується.

В ЧЕТВЕР, 24-ГО лютого, протягом трьох годин єгипетські сили безпеки атакували базу ісламських екстремістів на острові Ель-Бадарі в гирлі Нілу. В операції брали участь 3,000 поліціянтів на бойових човнах. Під час збройної сутички вбито Магмуда Атия аль-Гомамі, керівника ісламських бойовиків. Четверо активних терористів заарештовано, конфісковано велику кількість зброї і вибухівки.

КОМІСІЯ ООН в питаннях втікачів тимчасово припинила репатріяцію мільйонів афганських втікачів, які знайшли притулок в Ірані і Пакістані. Це рішення прийнято з огляду на „надзвичайно нестабільну ситуацію в Афганістані". За 15 років громадянської війни в цій країні Іран прийняв два мільйони афганців, а Пакістан — 1.5 мільйона. Кожен втікач перед поверненим додому дістає 25 дол. і 50 кілограмів муки.

НАДЗВИЧАЙНИЙ СТАН проголошено у бразилійському стейті Сеара, де лютує епідемія холери. Вже в цьому році тут зареєстровано понад 10,000 захворювань. Епідемію спричинила жорстока трирічна посуха, яка охопила майже всі сільсько-господарські райони стейту. В багатьох населених пунктах діє нормований розподіл питної води. Щоб унеможливити дальше розповсюдження хвороби, департамент охорони здоров'я вживає усіх профілактичних заходів, а також безкоштовно роздає серед населення потрібні ліки.

У БІЛЬШОСТІ МІСТ України проходять Дні жидівської культури, присвячені 135-річчю з дня народження клясика світової літератури Шолом-Алейхема. Особливо широко відзначають ювілей письменника у Львові, де він жив на початку століття. Саме у Львові п'ять років тому, вперше в тодішньому ще Совєтському Союзі, виникло Жидівське культурне товариство. Після 50-річної перерви відкрився жидівський театр, почали діяти недільні школи, виходить жидівська газета. Товариства жидівської культури діють тепер в 75 українських містах.

Будують Успенський собор на Полтавщині

Гадяч (Р. Руденко). — Тут з ініціятиви священика УПЦ КП Ігоря Цебенка з Полтавської Епархії Гадяцького району за сприянням Народного Руху України та інших організацій демократичного спрямування розпочалося будівництво Успенського собору.

Час заснування Гадяча невідомий, але згідно з переписами вже в першій половині XVII століття це місто відігравало значну ролю в суспільному житті краю. Гадяч дав Україні таких видатних діячів, як Михайло Драгоманов, мати Лесі Українки Олена Пчілка (Косач-Драгоманова). Там жив письменник Панас Мирний і жила також Леся Українка.

Ще в 1788 році у місті був споруджений Успенський собор, який пізніше був тричі зруйнований. Його відбудували у 1830-их роках, а за совєтського режиму, 1930 року, знову закрили. Священиків знищили. У 1947 році храм взагалі розібрали і на його місці побудували літній кінотеатр, який невдовзі завалився. Тоді місцева влада намагалися влаштувати там танцювальний майдан та майдан для концертів. Але все щось не ладналось.

І ось тепер, як повідомив О. Цебенко, вірні УПЦ КП вирішили спорудити на тому місці храм з тією ж назвою — Успенський собор. Щоправда, будівництво посувається не так швидко, як хотілося б, оскільки здійснюється воно переважно коштами самих парафіян. Надходять невеликі суми і від спонзорів — громадських об'єднань та приватних осіб. Якщо б хтось хотів чимось допомогти, то можна звертатися до о. Ігоря Цебенка на адресу: Україна, 315870, Полтавська область, м. Гадяч, вул. Кірова 13, телефон у Гадячі 2-08-26.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ Уряд президента Билла Клінтона запропонував вперше від часу „холодної війни" зробити зміни у правилах американського експорту. Ціллю того є облегшення за кордоном продажу технології, приладів телекомукації та іншої апаратури, що її заборонялося вивозити з уваги на можливість ужиття в конструкції нової зброї масового винищування. Урядові чинники уважають, що зміна правил щодо експорту технології допоможе у продажі, а це в свою чергу посилить відродження економіки в країні.

З УВАГИ НА ТЕ, що минулого четверга суддя Комісії рівних можливостей праці вирішив, що правдоподібно 500 працівників-негрів затруднених у Службі імігрgalicії і натуралізації були постійно дискриміновані коли йдеться про вишколювання та підвищенні робочого стажу, вони мають право в цьому оскаржити Уряд і вимагати відшкодування. Це рішення базоване на перегляді фактажу відісланого до Департаменту юстиції, який має 30 днів для вирішення — відкинути або дати свою згоду продовжувати судову справу.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ЛІКАР ЗСА д-р Джойселин Елдерс у своєму звіті Конґресові сказала, що боротьбу з куренням треба перекинути на переконування дітвори та юнацтва про шкідливість нікотини на здоров'я. Подаючи статистичні дані, вона підкреслила, що кожна третя особа у віці між 12 і 18 роком вживає тютюнові вироби. Досліди також виказують, що майже 3.1 міл. осіб юнацького віку в ЗСА є курцями. Тому д-р Дж. Елдерс пропонує заборону приманливих тютюнових оголошень зі спеціяльним прицілом на молодь.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД ВИРІШИВ РОЗЗБРОЇТИ ПОСЕЛЕНЦІВ

Єрусалим, Ізраїль. — В неділю, 27-го лютого, ізраїльський уряд прийняв рішення роззброїти радикальних жидівських поселенців на західньому березі Йордану і заарештувати їхніх лідерів. Цих заходів вживається, щоб якоюсь мірою невтралізувати обурення арабів на окупованих територіях після масакри в Геброні минулої п'ятниці і уможливити продовження діялогу з Палестинською визвольною організацією. Передусім дії уряду спрямовані проти активістів руху Каг, засновник якого, Меїр Кагане, був убитий в 1990 році в Ню Йорку. Очевидно, що цей рух буде проголошений поза законом.

Разом з тим влада готується в найближчий час випустити з тюрми до 1,000 палестинських в'язнів. Ці кроки уряду безпосередньо пов'язані з кривавою бойнею, яку здійснив під час молитви мусулман жидівський військовий лікар Барух Ґолдстейн. Озброївшись автоматом цей американець-переселенець вбив 43 особи і поранив понад сто палестинців.

У смузі Гази активісти радикальної палестинської організації Фатаг закликали своїх прихильників до збройної боротьби проти Ізраїля. У висліді сутичок загинуло ще 23 палестинців, а декілька десятків дістали поранення. В ці дні антижидівські виступи відбулися навіть у тих районах, котрі вважалися спокійними. З криками „Смерть жидам!" розгнівані араби розбивали вітрини крамниць в Назареті і Яффі, яка адміністративно належить до Тель-Авіву.

В Єрусалимі відбулася демонстрація громадської жидівської організації „Мир негайно!" Її учасники вимагали невідкладного виселення 400 жидівських родин, які мешкають в районі міста Геброн.

Керівництво Палестинської визвольної організації звернулося до Ради безпеки ООН з проханням розмістити на палестинських територіях „голубі шоломи", однак спостерігачі годяться в тому, що це прохання не знайде позитивного відгуку. Найбільше, що зробить ООН — це офіційно засудить масакру в Геброні. Щодо ізраїльського уряду, то він вже зробив це.

В неділю, 27-го лютого, лідери ПВО радилися в Тунісі, як відповісти на заклик президента ЗСА Билла Клінтона продовжити мирний діялог між Ізраїлем і Палестинською визвольною організацією у Вашінґтоні. На думку Ясіра Арафата, відповідь ПВО буде цілком залежати від того, які практичні заходи щодо радикальних жидівських поселенців застосує ізраїльський уряд.

Медичний плян Клінтона непопулярний

Вашінгтон. — Дві підкомісії Конгресу відкинули президентський плян реформи охорони здоров'я, заявивши, що він не може служити навіть основою. В той же час законодавці не вирішили, який плян може служити альтернативою клінтонівському. Коментуючи ситуацію, що виникла, голова підкомісії Палати Репрезентантів з розподілу асиґнувань, каліфорнійський демократ Піт Старк сказав, що „про підтримку законодавцями президентського пляну не може бути й мови".

Билл Клінтон заклав у свою реформу створення великих забезпеченевих і медичних об'єднань, через які можна буде користуватися послугами лікарів. На думку П. Старка, ідея Президента в тому, щоб зобов'язати всіх американців купувати медичні забезпечення в подібних об'єднаннях не користується популярністю. Крім того, мало хто готовий підтримати пропозицію обмежити у законодавчому порядку зростання забезпеченевих вкладок за медичні послуги, як і пропозицію, щоб 80 відсотків оплати за медичне обслуговування покривали працедавці.

„Якщо відкинути з його програми великі об'єднання, весь плян втрачає вартість", — сказав П. Старк у розмові з кореспондентом газети „Ню Йорк Таймс" Робертом Піром.

У комісії Палати Репрезентантів з енерґетики і торгівлі склалася аналогічна ситуація. Необхідних голосів для підтримки проєкту Президента не вдалося зібрати, і пошуки альтернативного пляну, з якого можна було б почати обговорення, продовжуються.

Не бажаючи ускладнювати відносини з Президентом, конгресмени-демократи обіцяють досягнути мети, поставленої в його проєкті медичної реформи. Але, на їх думку, засоби досягнення цих цілей доведеться змінити.

РОСІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРОГОЛОСУВАВ АМНЕСТІЮ ПУТЧИСТІВ

Москва. — Як інформує агенство Ассошіейтед Пресс, нижня палата російського парляменту більшістю голосів дала амнестію організаторіям державного перевороту в серпні 1991 року і учасникам антипрезидентського путчу в жовтні 1993 року.

Президент Росії Боріс Єльцин не може скасувати цього рішення, бо нова конституція не дає йому такого права. Його пресовий секретар Вячеслав Костіков назвав амнестію „черговою антипрезидентською акцією" і підкреслив, що у її висліді може змінитися не тільки внутрішня, але й зовнішня політика Росії, її становище на міжнародній арені.

Тим часом лідери комуністів і шовіністів-великодержавників у парляменті не приховували своєї втіхи. Голова Ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський потрактував прийняття амнестії „великим днем Росії". Відразу після того, як стало відомо про це рішення парляменту, в Москві відбулася заздалегідь заплянована демонстрація опозиційних партій і рухів. Демонстранти несли червоні прапори і закликали реставрувати Совєтський Союз. Виглядає, що амнестія принесе в життя російської спільноти не замирення, а ще більший розкол. Представник парляментарної фракції „Вибор Росії" Кірілл Ігнатьєв заявив, що довкола організаторів обох путчів невдовзі почне гуртуватися крайня опозиція.

SVOBODA UKRAINIAN DAILY — СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Мрячна, але краща ситуація у Боснії

Проголошений у минулому тижні ультимат могутньою військово-політичною організацією НАТО, який вимагав відтягнення сербської важкої артилерії з узгір'я над столицею Боснії Сараєвом, мав — хоч не повний, усе ж деякий успіх. Серби не відтягнули тих важких далекосяжних гармат, виправдуючись сніговією, що було трохи правдою і трохи викрутом, але перестали стріляти з тих гармат і мешканці Сараєва зазнали першої, від 22-ох місяців, полегші. Альянти, репрезентовані у Боснії міжнародним військом Об'єднаних Націй під командою британського генерала, обмежуються до розвідкових летів над Сараєвом і околицею, але американський літаконосець „Саратоґа" на Адріятицькому морі, та ще й британський і французький літаконосці, що туди теж приплили, є такою поважною загрозою для Сербії, що вона очевидячки зацукалася у своєму імперіялістичному поході. Вся акція довкола проблеми Боснії обернулася від мілітарних акцій до — дипломатії.

Крім безконечних і безнадійних переговорів у Женеві, зактивізувалася американська дипломатія на самому терені колишньої Юґославії. З обширного допису на цю тему у „Ню Йорк Таймсі" з дня 22-го лютого ц. р. із столиці Хорватії Заґребу виходить, що активну ролю у тих переговорах відіграє амбасадор ЗСА у Беоґраді, столиці Сербії, але й столиці колишньої Юґославії, Чарлс Редмен. На цьому місці була вже мова про різні концепції замирення: спершу поділ Боснії на 10 автономних областей, згодом — поділ Боснії між Сербією і Хорватією, врешті поділ Боснії на три автономні зони — сербську, хорватську і мусулманську. Всі ці проєкти провалилися при розгляді, як кожну з них реалізувати практично. Тепер, читаємо, виринула з ініціятиви Хорватії нова концепція: не ділити території Боснії, а шукати розв'язки у створенні такої нової політичної структури Боснії, у якій були б задоволені претенсії тамтешніх трьох груп — сербської, хорватської і мусулманської. У теорії воно виглядає гарно, але як у практиці мала би виглядати та нова внутрішньополітична структура Боснії — покищо самі ініціятори цієї концепції нічого не говорять.

До замирення з підписанням якогось договору — ще далека дорога. Тепер увагу звертається, щоб тривале перемир'я завести на території всієї Боснії, а не тільки одного Сараєва. Проголосити новий ультимат Сербії не можна, бо Росія рішуче заявилася „проти", а Захід не хоче загострювати ситуації, коли внутрішня ситуація в Росії складна і російські екстремісти могли би скріпити свої впливи демагогією проти Заходу, як ніби ворога традиційного приятеля і союзника Росії — Сербії. Однак загальна атмосфера довкола проблеми Боснії — покращала і це сповняє оптимізмом західній світ. У такому оптимістичтичному дусі склав перед журналістами коротку заяву президентт Клінтон.

На цьому місці була вже мова, що на жаль, теперішній президент ЗСА, бувши губернатором маленького стейту Аркенсо не цікавився закордонною політикою, закидав Джорджові Бушеві, що забагато присвячує уваги міжнародним справам, і після своєї виборчої перемоги опинився віч-у-віч з міжнародною ситуацією і її проблемами без ніякої підготови. Зробив теж поважну помилку, що на становище державного секретаря і його заступника покликав своїх близьких знайомих, до яких мав довір'я, а не державних мужів-дипломатів, які знають проблематику різних запальних частин політичного світу. На цьому потерпіли проблеми країн колишньої Юґославії, проблема Гаїті і Сомалії, на цьому терпить проблема Сходу Европи, що його Америка традиційно утотожнювала з Росією. В останньому часі це трохи змінилося, але та політика все ще зиґзакувата і вповні не з'ясована.

НОВА ШПИГУНСЬКА АФЕРА

Іван Кедрин

На телевізійному екрані показували, як два мужчини у цивільному одязі садять в авто якогось типа. Це були два агенти ФБІ, які ескортували арештованого Олдрич Еймса, одного з найбільш відповідальних членів Сі-Ай-Ей, себто американської військової розвідки, — він мав під своїм наглядом американську розвідку на терені Росії і як такий, втішався повним довір'ям американської державної верхівки. Розконспірування і арештування Еймса, як російського шпигуна — стало сумною сенсацією із запахом політичного скандалу. То не диво, що президент Клінтон виглядав пригнічений і збентежений, коли він у короткій прилюдній заяві ґратулював Сі-Ай-Ей і ФБІ за виявлення цієї шпигунської афери та заповів зголошення протесту у Москві. Можна передбачити, що відповідь російського уряду буде більш-менш така: „Ви робите те саме". Фактом є, що не тільки в добі „холодної війни", але й після неї Америка і Росія, хоч назверх політичні „партнери", одна одній не довіряли і вели шпигунську роботу на терені свого „партнера".

У минулому обосторонне шпигунство займало поважне місце,але дотичний відділ російсько-большевицького апарату Че-Ка (НКВД —КҐБ) перевищав американську сторону. Москва здобула атомову зброю завдяки своїй шпигунській роботі в ЗСА: Джуліюс і Етел Розенберги, подружна пара, що працювала в одній американській військовій — строго засекреченій — лябораторії, зрадила формулу продукції атомової енерґії Москві. Розконспіровані — вони не каялися на суді, а гордо признавалися, що це був їх обов'язок помогти Совєтському Союзові у змаганні за поширення комунізму у всьому світі. Їх засудили на смерть і стратили на електричних кріслах.

Із шпигунської діяльности Америки на терені СССР до історії увійшло зістрілення большевиками американського шпигунського літака десь біля Челябінська: пілот Поверс врятувався парашутом і большевики взяли його в полон. За якийсь час його „виміняли" за арештованого в Америці совєтського шпигуна, полковника НКВД Абеля. Хрущов жадав від Айзенгавера, щоб той „перепросив" Совєтський Союз за ведення тієї шпигунської дії літаками, Айзенгавер відмовився і зірвав запляновану вершинну зустріч у Парижі.

Большевики вели на терені ЗСА не тільки військову розвідку, але й політичну і економічну, і тією роботою займалися також большевицькі „дипломати", акредитовані в Об'єднаних Націях. Дійшло до того, що американський Уряд обмежив свободу рухів тих „дипломатів" до терену Великого Ню Йорку.

Найбільшим успіхом московського Че-Ка ще в добі Сталіна, було звербування радника Державного департаменту Алджера Гісса, який на Ялтинській конференції у 1945 році став головним дорадником президента Ф. Д. Рузвелта і переконав Рузвелта, що Сталін діє на добро світу. Розконспірував Алджера Гісса щойно Ричард Ніксон, ще як конґресмен. Його засуджено за кривоприсягу на п'ять років в'язниці. Коли він вийшов на волю після двох років — за зразкову поведінку у в'язниці— Принстонський університет запросив його, як „відвідуючого професора" на серію викладів про державне право. Таке можливе тільки в Америці...

ТАЙВАН — ЕКОНОМІЧНЕ „ЧУДО"

Юрій Р. Рибак

Краса гірських гребінів, покритих лісом, ген понад схили мережаних піністими водоспадами, натхнула до назви — острова„Формоза", себто, „прекрасний", коли у 1544 році портуґальський торговець відвідав океанський посткитайської культури... Місцеве населення називає цей свій острів „Тайван", себто „затокою терас", що є приблизно величини двох американських стейтів разом, а це Ню Джерзі і Коннетикат... Маєстатична своїм виглядом верховина у практиці примусила більшість населення стиснутися на врожайній західній рівнині, від якої через воду у стомилевій віддалі лежить Китай. Звідтам, бо ще перед XIX сторіччям прибули були китайські переселенці, а іхні нащадки продовжують донині сентиментальну чутливість до батьківської традиції.

Надзвичайно успішний економічний розвій Тайвану за останні 40 років нашого сторіччя звернув на себе увагу світу, що називає його „чудом"; теж звуть його „економічним тигром", що у переносному значенні — це „економічна енерґійність і продовжування плянів незважаючи на всі перешкоди". Продумана цілево організація експорту економічних дібр безсумнівно вплинула на структуру і розвій сектора виробництва. Зважмо, що з обмеженим домашнім ринком і браком природних ресурсів для індустрії, залишилася єдина розв'язка — примиритися з пануючою ситуацією на ґльобальному ринку. Тому і прийшлось Тайванові у своєму експорті звернути особливу увагу на відносно багаті і кваліфіковані ресурси людської праці. У висліді це увінчалось успіхом, бо від 1976 року осягнено постійні торговельні надвишки, які зі ЗСА виносили впродовж семи років по 10 більйонів дол.

За останні 30 років індустрійний експорт став провідною силою економічного пожвавлення, на чому потерпів аґрарний сектор. Але пригадаймо, що 50 років (1895—1945) колоніяльною політикою японців було розбудувати Тайван як базу постачання для себе харчу. Силою обставин постали мережі доріг, система транспорту, запевнення електричної енерґії, піднесено місцевий рівень освіти, проведено земельні реформи, створено фармерські кооперативи і впроваджено нову аґрарну технологію. Неґативною, однак, рисою японської окупації були політичні репресії, а позитивом було створення сильних фундаментів під будівлю економічного розвою, який, на жаль, значно потерпів від американських бомб під час Другої світової війни.

Коли ж націоналістичні сили мусіли покинути комуністичний Китай майже два мільйони цивільних і військових осіб знайшли нове поселення на тайванському острові. Це спричинилось до хаотичної соціоекономічної ситуації впродовж років. Та все змінилось на краще з вибухом корейської війни, коли ЗСА допомогли Тайванові відбудувати зруйновану економіку, опанувати інфляцію, запевнити чужу валюту і доставити матеріял та машини потрібні для відновлення індустрії. Завдяки американцям і позитивному наставленні місцевого населення „собі самим помагати" дійшло до надвишки аграрної продукції, яка помогла фінансувати індустріялізацію острова. І тут — треба признати — є теж заслуга тайванського уряду, який у 1953 році накреслив був економічний плян і контролював половиною усієї електричної енерґії, продукції удобрювачів, текстилії, що так потрібне для стабільности домашнього ринку. До цього долучились теж тайванські антрепренери, які створили спільно з японцями електричні підприємства. У 1970 роках понад 130 різних чужинецьких корпорацій розвинули були свою діяльність у Тайвані, заохочені сприятливими умовинами капіталовкладання.

Ядро політики тайванського розвою можна б описати як постійний і завжди прагматичний рух у напрямі більшого зацікавлення ринком. Цей же рух не давав місця для політиканства у економічній системі, бо унапрямлював творчі енергії населення до активности із зрозумінням функції вільного ринку, який не розвивався у своїй клясичній формі. Тайванські, бо, закони забороняють профспілки і страйки. Тому саме пересічний працівник мусить працювати тяжче, щоб більше заробляти, бо не може розраховувати на висліди колективного домовлення між профспілкою а працедавцем. І тому саме розвинулася сильна етика праці з більшою продуктивністю. Уряд зі своєї сторони не гальмує зміни варстату праці, а дозволяє робітникові шукати постійно за кращою роботою і вищою винагородою.

Виглядає, що „золота доба" Тайвану смеркає, бо загрожена суворою конкуренцією країн Азії та Латинської Америки, як теж зростаючим сентиментом до протекціонізму у країнах Третього світу. Перед Тайваном відкривається завіса марива конечних змін у структурі економіки. І чи може він з тим впоратись і запевнити у майбутньому продовження свого економічного „чуда"?.. Виглядає, що так. Ось прецизія технології, освіта і будівництво виробничих засобів — це три основні чинники, що скриваються за кулісами тайванського економічного „чуда"... Загально вважають, що дійсна „таємниця" розвитку острова — це „довготерміновий плян освіти, який не щадить зусилля постачати першорядні вказівки для цілого практично населення".. Тайванці високо оцінюють значення праці, яку можна б радше вважати не карою за проґнання Адама і Еви з раю, а скорше заохотою відслонювати можливості, як осягнути економічний добробут ще тут на землі!

Леся Українка і кобзарство

Микола Чорний-Досінчук
і Богдан Жеплинський

Винятково яскравими, широкими та цінними для української поезії та науки були зв'язки славетної Лесі Українки з народною творчістю. Великий та плідний поет, першорядний драматург, Леся Українка водночас була й видатним фолкльористом, чудовим знавцем народної пісенности та кобзарського мистецтва.

Українські народні пісні почали входити в життя Лариси Косач (пізніше — Лесі Українки) з наймолодших 11 років. Пісні вливалися в її дитячу душу як співуча частка оточуючого життя — то як голос лісистого волинського краю, де Леся народилася, то як відгомін „лагідної краси" Полтавщини, де вона бувала в родинному хуторі Зелений Гай коло Гадяча.

Згодом під впливом матері та дядька Михайла Драгоманова захоплення піснями переростає у свідоме творче й наукове зацікавлення фолкльором та народною творчістю.

Народні думи, поряд із піснями теж викликали в Лесі велике зацікавлення. Живучи на Полтавщині та в Києві поетесі доводилося часто зустрічати кобзарів та лірників на базарах та ярмарках, захоплюватись іх виконавською майстерністю та творчим доробком. Наукова література про кобзарство, що почала появлятись в 70-их —80-их роках, теж не проходила повз увагу Лесі Українки.

Уже в кінці 1880 роках у „Місячній леґенді" поетеси звучить кобзарсько-лірницька пісня „Нема в світі правди..." В 1890 роках зростає її захоплення думами та кобзарським мистецтвом. Про це свідчить листування Л. Українки, зокрема з Осипом Маковеєм, Михайлом Драгомановим, Ольгою Кобилянською, де часто звучать типові вислови й художні, образи українського епосу, згадується кобзарів та лірників та іхню творчість.

Кобзарська гра так захоплювала Лесю Українку, що вона й сама мріяла навчитися грати на бандурі, про що писала поетеса Ользі Кобилянській в листі з 27-го квітня 1906 року.

Що кобзарське мистецтво та іх творчість постійно вабили Лесю Українку, свідчить її винятково цінна для науки організація записів народного епосу від кобзарів у 1908 році. Будучи ініціятором цієї справи, її фундатором і активним учасником, Леся Українка, незважаючи на різні труднощі, працю свою завершує чудовими наслідками. Для здійснення записів запрошено визначних спеціялістів, найкращих знавців народної музики: Ф. Колессу, О. Сластіона, О. Бородая. Понад сорок кобзарів та лірників виявили бажання допомагати у цій, рідній для них, справі.

Леся Українка виявила глибокий науково-фолкльористичний підхід щодо підбору кобзарів та лірників для запису дум. Вона чітко визначила осередки, де найсильніше була розвинена та збережена кобзарська традиція, а це Полтавщина, Чернігівщина та Харківщина.

У наслідок проведених записів у 1910 році Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка у Львові випустило у світ перший том „Мелодії українських дум", куди ввійшли думи у виконанні шести народних співців Полтавщини, зокрема найбільш талановитого Михайла Кравченка. Яскравою індивідуальністю і красою виконавства відрізнялися також кобзар Платон Кравченко та лірник Антон Скоба.

Леся Українка та Климент Квітка не тільки опаганізували, але й самі проводили записи творчости кобзарів, висилаючи у Львів усе нові і нові матеріяли. Найбільше цінним здобутком став збірник фонографічних записів із записом співу та гри на бандурі знаменитого Гната Гончаренка — представника харківської школи кобзарів. Жив він постійно під Харковим, але деколи приїжджав до Севастополя провідати свого сина. Був він там і тоді, коли Леся знаходилася на лікуванні у Ялті. Вона запросила кобзаря у гості. А до цього роздобула фонограф, валики до нього, навчилася ним користуватись і таким чином, змогла записати пісні і думи у виконанні Г. Гончаренка.

Завдяки зусиллям Лесі Українки матеріяли зростали і тоді виникла необхідність видання другого тому мелодій дум, який вийшов у вересні 1913 року, але вона вже його не побачила. Зате з якою великою радістю зустріла Леся першу книгу, яку прислав їй Філарет Колесса. Вона гаряче дякувала йому за „сю велику працю": „Тепер уже справді можна сказати: „Наша пісня, наша дума не вмре, не загине".

Коли видавці збирали географічний та біографічний матеріяли про кобзарів, Леся допомагала їм у цьому. Вона, вже важко хвора, прислала із Єгипту характеристику Г. Гончаренка та його творчости: „Пам'ятаю що Гончаренко походить із кріпацької сім'ї, що він осліп в дванадцять років від роду після довгої хвороби очей... Коли я — в 1908 році — бачила Гончаренка, він казав, що йому 72 роки. Навчився грати на бандурі вже сліпим... Давніше, за його словами, він немало заробляв на ярмарках, але поліція заборонила, і він під старість повдовівши, пішов жити до свого сина, залізничника в Севастополі, звідки приїжджав до нас, в Ялту... В ньому справді, немає нічого жебрацького, почи-

(Закінчення на стор. 3)

НЕЗЛАМНИЙ ЛЮДСЬКИЙ ДУХ І СТРАЖДАННЯ — МОТИВИ ГНАТЮКОВОЇ ЗБІРКИ

Марія Овчаренко

Іван Гнатюк, „Хресна дорога", вірші та поеми, Київ, 1992 року.

I

Уже назва збірки вказує, що головними темами й мотивами віршів є біль і страждання не тільки самого поета та його сім'ї, але й його батьківщини України у ворожому ярмі. За мотивами страждань не прийшлося йому шукати далеко. Народився в сім'ї селянина-бідняка і ще змалку зазнав багато горя. Про це згадує він тільки лаконічно, наче мимоходом: „Несолодко жилось мені малому. //Знав і нестатки, й злидні, і пости. //Моє дитинство хмуре і злиденне..."

Але поета не затримують описи дитячих літ. Головна тема його творів — внутрішнє життя душі. Уже в молодих літах у його пам'яті закарбовуються переломові епізоди як тривкі події з невідступним стражданням хресної дороги. У хвилинах таких переживань у поета зроджуються релігійні почуття і він відчуває містичну близькість до Христа. Таким переломовим епізодом була тяжка дорога пішки з міста під час зливного дощу, коли поет гарячо молився і думав про „саможертовність замученого натовпом Христа". Забувши про свої фізичні муки, поет в уяві бачить, як „Христос падаючи з ніг, //Встає і знову мовчки на Голгофу //Несе Хреста під вигуки і сміх"... Поет закінчує свою візію словами: „О як тоді в ту зливу я за нього хотів піти на муки..." І в дальших рядках поеми додає:„...каратися, //Якщо не за Христа вже,//То за народ, що в злидня перейшов".

На виконання приречення не прийшлося довго чекати. Ще із шкільної лавки жорстокі супостати з КДБ забирають його в тюрму на допити. Переборовши початковий страх перед тортурами, поет зчасом стає віч-на-віч з кошмарами нічних допитів, „не чуючи боязні". Кадебістські мучителі тримали його настоячки три дні і три ночі. „Змордований без рісочки у роті. // І без води горів, як у вогні". І серед цих нелюдських страждань поетові знов помагає молитва та роздуми про Христові страждання на хресті. І ці роздуми додали йому сил під час допитів і тортур, бо його мовчання стало для нього „страшного торжества тріюмфом".

Ще страшніші випровування приходять, коли кати забирають його на суд опівночі, начебто на розстріл. Але коли два постріли падає і підсудний непритомніє, він швидко підноситься і зухвало дивлячись на суддів, вислуховує вирок трибуналу про розстріл і Берлаґ. Цю частину поеми він закінчує словами: „Я з мужиків стожилих і сторуких// На сто Голгоф з тим вироком піду...// Підвладний тільки Божому суду."

Думками про Бога поет переплітає дальші рядки поеми: „Ми всі в Господній милості і волі... Лише Господь на світі нас трима... О як нас тяжко мучать супостати, // Щоб обернути в немічних рабів.// І Божу волю в душах потоптати!.. Але Христос не марно ж бо терпів за нас..."

Думки про Господа Бога та Ісуса Христа є джерелом душевної сили поета, щоб затримати рівновагу духу в страшній неволі колимського концтабору, куди його заслали. Про це пише він: „Мабуть, ніде такого беззаконня// Не коілось, як тут на Колимі..." „Тут всі раби — залякані й німі// Ніхто про волю й не писне... Усі тремтять, принижені зловтішно..." Пише поет і про свої страждання, між якими найстрашніша думка, щоб не стати рабом, як багато інших співв'язнів. Про свою в'язничну камеру він згадує: „то не в'язниця — пекло крижане.// Могила! — Я просто крижанію. Хай Божий гнів тиранів не мине."

На Колимі поет „ обійшов всі закамарки пекла і уздрів мільйони мучеників...// Страшну юдоль безправ'я і безмов'я". І тут він знов звертає свої думки до Бога: „Коли ж почує Бог на небесі// Ті мученицькі стогони й прокляття,// Що стали співом рабської Русі." Глибоко болить поета те, що багато його співв'язнів вже „з муками змирилися" і збайдужіли до гідности й ганьби. Думаючи про своє призначення, він не може погодитися з тим, що всі ці муки безцільні й непотрібні. І в уяві він знаходить своє призначення, коли з тяжкого горя витеше хреста і понесе його „на самий верх Колимського хребта, на шпиль Голгофи, обраної змалу..." Свої власні страждання сплітає з месіяністською ідеєю: „Я йшов і йду по обраній путі,// живу лиш Україною — й без страху// Зустріну смерть, розп'ятий на хресті."

Поет живе тільки думками про Україну і мотив любови до рідного краю золотою ниткою проходить крізь безліч його творів. Але кошмарне оточення відбивається сірими смугами в його ліриці. Щоправда, нема тут детальних описів життя на Колимі, але часто й недомовлені фраґменти говорять багато про нелюдську каторгу: „І неопалені бараки,// І голод — в каторжнім труді;// І загороди непролазні,// І трупи в урвищах крутих..." „Конвой з багнетами.// Робота. Обшуки. Сніги, Куди не глянь — одне й те саме.// Хоч вий з безвиході й нудьги." Подібних рядків тут чимало, бо за шість-сім років на Колимі поет зазнав чимало страждань.

Але часом, навіть у колимській неволі, трапляются хвилини, що нагадують щастя. Такою несподіванкою щастя була для поета фіялка, справжня філка. Їй присвятив він окремий сонет. Одного разу із запліснявілої камери на ґранітній кручі напроти вікна він побачив справжнє чудо. Там з'явилась „немов пробившись з каменю у мурі" — справжня фіялка! Поет не зводив очей з неї. Вона була „на радість Богом послана йому". Він говорить: „Мені ця квітка — милостиня Божа, миттєве щастя! Але яке короткотривале щастя!.. Несподівано випав сніг, і за коротку хвилинку чудо-фіялка закінчила життя „розпластана мертва на снігу. Поетові померк світ. Оплакуючи втрату, він залишається самотній...

Продовження буде.

ВІДОМЕ ПІДПРИЄМСТВО ланцюгових ресторанів „МекДоналдс" подало до відома, що негайно в усіх своїх 1,400 ресторанах забороняє курити. У той самий час Спілка ланцюгових ресторанів, яка об'єднує майже 90,000 таких підприємств, заявила, що підтримає пропонований законопроєкт про заборону курити у всіх ресторанах і інших публічних будинках. Ці заяви спонукані вимогами некурящих, які домагаються свободи від диму курців, що згідно з дослідами є дуже небезпечним для здоров'я.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й.

повідомляє членів Відділів Нюйоркської Округи, що

СВЯТКУВАННЯ 100-ЛІТТЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

в неділю 20-го БЕРЕЗНЯ 1994 р.

12:00 в полудне — св. Літургія в церкві св. Юра, за здоров'я членів УНСоюзу Нюйоркської Округи. Слідуватиме Панахида за померших членів Округи.

1:30 по пол. — ЮВІЛЕЙНИЙ ПОЛУДЕНОК в залі Українського Народного Дому, 140 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й.

Запрошення на Ювілейний Полуденок вислано до всіх членів, адреси яких знаходяться у Головній Канцелярії УНСоюзу.

Члени УНС, які зацікавлені взяти участь, а запрошення не отримали, ласкаво просимо звернутися до Наді Савчук на тел.: (212) 254-8134

Поможімо їм — це наш обов'язок

Не забуваймо за них, ми їх знаємо — це ті, котрі не змогли вирватись з брідського кітла і потрапили в большевицький полон, це ті, що боролись за нашу незалежність. Це ті нескорені вояки І-ої Дивізії Української Національної Армії, незламні воїни Української Повстанської Армії. Перебуваючи роками в нелюдських обставинах, перейшовши большевицькі ґулаґи, частина з них повернулась на рідні землі з підірваним здоров'ям, нездатними до праці. Їх вже багато не залишилсоь, колишніх дивізійників всіх є до 600, а упістів приблизно 11,000 (дані з 1993 року). Вони зорганізовані і мають свої управи, з якими Українська Суспільна Служба Комбатантів в Америці є постійно в контакті.

Українська Суспільна Служба Комбатантів в Америці існує вже близько 40 років і провадить свою допомогову роботу у системі Злученого Українського Допомогового Комітету (ЗУАДК). Вона є самостійною організацією, до якої належать слідуючі комбатантські з'єднання: Об'єднання колишніх вояків-українців в Америці, Братство колишніх вояків І—ої Дивізії Української Національної Армії, Об'єднання колишніх вояків УПА та Товариство колишніх вояків УПА.

Протягом свого існування ССК виділяє допомогу потребуючим, постійні чи одноразові, в діяспорі від 1991 року щорічно, призначує відповідні суми потребуючим ветеранам нашої визвольної боротьби в Україні, і треба підкреслити, що вони дуже докладно звітують за кожний одержаний доляр.

Доходи ССК, які приходять в більшості з „листопадових збірок", не є великі, незважаючи на заклики у пресі та розсилання тисяч листів на знані адреси у цілій Америці (останнього року вислано 6,500 листів). Минулого року „листопадова збірка" принесла 26,000 дол. Ці суми з року на рік стають меншими, тим часом потреби в Україні більшають.

Кожний культурний народ шанує борців за волю свого народу, щедро помагає їм. Український народ в Україні тепер не може помогти потребуючим ветеранам, бо сам цієї помочі потребує, тому це наш обов'язок. Пригадаймо собі, що наш народ у Галичині, після Першої світової війни, своєю свідомою жертвенною працею утримував інвалідів наших визвольних змагань.

ССК складає заслужену подяку ЗУАДК за довголітню конструктивну співпрацю, редакціям і редакторам українських газет „Свободі", „Америці" та „Народній Волі" за щорічні безплатні вміщення наших закликів на „листопадові збірки", дякуємо всім активістам та всім жертвенним і патріотичним українцям в Америці.

Ярослав Качай, секретар ССК в ЗСА

Запрошуємо вас на відкриття виставки

ХРИСТИНИ САЙ

„СУЧАСНІ ІКОНИ"

в суботу 5-го березня 1994 р. год. 5 — 7 веч.

The Norbert Considine Gallery
Stuart Country Day School of Sacred Heart
1200 Stuart Road, Princeton, NJ 08540

Виставка відкрита від понеділка до п'ятниці від 8-ої ранку до 6-ої вечора
8—25 БЕРЕЗНЯ

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ

100-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

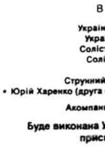
В КОНЦЕРТІ БРАТИМУТЬ УЧАСТЬ

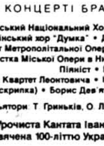
Український Національний Хор • Диригент Михайло Длябога
Український хор "Думка" • Диригент Василь Гречинський
Соліст Метрополітальної Опери в Ню Йорку • Павло Плішка
Солістка Міської Опери в Ню Йорку • Оксана Кровицька
Пяніст • Микола Сук
Струнний Квартет Леонтовича • Юрій Мазуркевич (перша скрипка)
• Юрій Харенко (друга скрипка) • Борис Дев'ятов (віоля) • Володимир Пантелеєв (віолончеля)

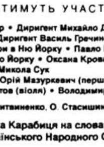
Акомпаньятори: Т. Гриньків, О. Литвиненко, О. Стасишин, Є. Палей

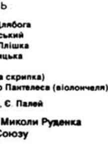
Буде виконана Урочиста Кантата Івана Карабиця на слова Миколи Руденка присвячена 100-літтю Українського Народного Союзу

Василь Гречинський

Павло Плішка

Оксана Кровицька

Струнний квартет ім. Леонтовича

Микола Сук

Михайло Длябога

КВИТКИ МОЖНА НАБУТИ В:

Academy of Music (215) 893-1930 • Fantasy Gift Shop (215) 276-4719 • Hanusey Music Gift Shop (215) 627-3093 • Ukraihian Educational & Cultural Centre (215) 663-1166
Proscenium Boxes - $40 • Parquet Circle Boxes - $35 • Parquet - $30 • Orchestra Pit - $30 • Balcony Boxes - $30 • Parquet Circle - $25 • Balcony Loge - $25 • Balcony Circle - $20 • Balcony - $5

Леся Українка...

(Закінчення зі стор. 2)

наючи від одежі, вповні пристойної чумарки, яку носять пригородні селяни на Харківщині і смушкової шапки та кінчаючи поведінкою преісповненою достоїнства... все в ньому повне благородної простоти, особливо кидаються в очі його рука з тонкими артистичними пальцями і величезна поза високої, стрункої, зовсім не згорбленої фіґури. Не тільки гроші, але навіть дрібнішої услуги він не вважає можливим принімати даром... Він знає і любить тільки старинний репертуар, а на нові і модні тепер наспіви — дивиться скептично і холодно. До етнографів відноситься з повагою і без упередження, як до людей, які роблять якусь потрібну і серйозну справу"...

Багато часу минуло, але й тепер наші музикознавці-дослідники народних дум і кобзарського мистецтва знаходять тверду основу у фонографічних записах мелодій, які посьогодні на покритих воском валиках (оригіналах) зберігаються у фондах Львівської Консерваторії, та з вдячністю згадують великі заслуги Лесі Українки в збереженні безцінних скарбів українського музичного фолкльору.

Віддаючи шану Лесі Українці та глибоко розуміючи її поезію, сучасні кобзарі часто звертаються до творів улюбленої поетеси, компонуючи на її слова окремі кобзарські мелодії. Значне місце в репертуарі таких визначних кобзарів, як Євген Адемцевич, Олекса Дзюбенко, Володимир Кабачок, та багатьох інших бандуристів та бандуристок наших днів займають твори на слова поетеси.

Біля Лесі Українки пам'ятників у Ялті та в Лесиному краю — Волині — часто звучать пісні, зокрема сучасного кобзаря із Луцька Богуслава Ляховича, а то й в цілих капелях бандуристів, які, віддаючи поклін поетесі, славлять невмируще ім'я великої шанувальниці і знавця кобзарського мистецтва.

НЕ ТОЙ ЧИН

У звітуванні про ювілейний концерт УНС в Карнеґі Голл, в Ню Йорку („Свобода" ч. 38 з 26-го лютого), при вичисленні почесних гостей треба читати о. Патрикій Пащак, ЧСВВ. — Ред.

У СПРАВІ АЛЬМАНАХУ УНС'94

Редакція і адміністрація „Свободи" повідомляють, що фірма, яка друкувала Альманах УНС на 1994 рік, помилково вислала деяку частину накладу на пошту без адрес. Пошта повернула ці книжки адміністрації „Свободи". Тому проситься тих читачів, які не отримали Альманаху '94, а хотіли б його мати, написати або зателефонувати до адміністрації „Свободи", 30 Montgomery St., Jersey City, N. J. **07302,** tel.: **(201) 434-0237.**

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
нашої найдорожчої **МАМИ, БАБЦІ І ПРАБАБЦІ**

бл. п.

ТАТЯНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ

висловлюємо сердечну подяку родині, приятелям і знайомим за вислови співчуття і численну участь у похоронних відправах, і що старалися облегшити наш смуток.

Щиро дякуємо о. Андрієві Двулітові за відвідини покійної у шпиталі, о. крилошанинові Івану Кротицеві за відправу похоронних обрядів, прощальне слово і відпровадження тлінних останків покійної на вічний спочинок.

Дякуємо всім, що зложили пожертви на добродійні цілі, на СЛУЖБИ БОЖІ, І ЗА КВІТИ.

ВІРА ГНАТЮК, БОГДАННА ПОПЕЛЬ і
ХРИСТИНА НЕДІЛЬСЬКА з родинами.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів та знайомих, що в п'ятницю 25-го лютого 1994 р. упокоївся в Бозі наш
МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ДМИТРО ЗАБІГАЧ

народився 8-го січня 1921 р. в селі Бабухів пов. Радехів

ПОХОРОН відбувся в понеділок 28-го лютого 1994 р. з церкви св. Івана у Виппані, Н.Дж. на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишив у глибокому смутку:
дружину — АННУ
сина — РОМАНА з дружиною НАДЕЮ
внуків — ОРЕСТА і
— ОКСАНУ
та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні.

У ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, СИНА І БРАТА

бл. п.

БОГДАНА ГОШОВСЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

в неділю, 6-го березня 1994 р. о год. 9-ій рано в українській католицькій церкві Покрови Пресвятої Діви Марії при 1745 Вашінґтон Аве. в Бронксі, Н. Й.

Про участь і молитви просять:
дружина — ІРИНА із синами ВІКТОРОМ і АНДРІЙКОМ
батьки — ЛЕОНТИНА і ВОЛОДИМИР
сестра — ЛІДА і
брат — РОМАН

Ділимося сумною вісткою, що в Монтреалі 9-го лютого 1994 року відійшла до вічности на 97-му році життя наша довголітня дійсна і почесна членкиня

бл. п.

СОФІЯ БАРАБАШ з дому КОВАЛЬСЬКА

Покійна народилася 24-го лютого 1897 року в Кобиволоках, Теребовельського повіту, в Україні.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 14-го лютого 1994 року в храмі Успіння Божої Матері в Монтреалі.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!
Управа Зв'язку Ліґи Українських Католицьких Жінок монтреальської округи.

Ділимося болючою вісткою з українською громадою, що 21-го листопада 1993 р. несподівано відійшла від нас у Вічність на 77-му році життя наша незабутня
СЕСТРА, ТЕТА, БРАТОВА

св. п. мґр

НАТАЛІЯ НИЩОТА

уроджена на Лемківщині в родині учителів Андрія і Марії з Чайківських Нищотів. Українську гімназію з відзначенням закінчила у славнім Перемишлі. Університетські студії закінчила в Кракові.

ПАРАСТАС І ПАНАХИДА відправлені 23-го листопада о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Музики.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 24-го листопада в катедрі о. Миколая. Тлінні останки спочили біля дорогих батьків на парафіяльному цвинтарі о. Миколая в Чикаґо.

Залишені в безмежному смутку:
сестра — ЯРОСЛАВА ЯЧМІНСЬКА
сестрінка — ЛЯРИСА БЕРЕСТЯНСЬКА з чоловіком РОМАНОМ,
в Україні братова — ЛЮБОМИРА з синами д-ром РОСТИСЛАВОМ та д-ром ЮРІЄМ з родинами

ПОДЯКА

Складаємо щиросердечну подяку Впр. о. крилошанинові Володимирові Климчукові, пароховi катедри о. Миколая за достойне і величаве переведення похоронних обрядів в асисті дияконa Городиського в каплиці-катедрі і на цвинтарі.

Дякуємо Сестрі мґр Хризанті за щирі слова співчуття, за участь у всіх похоронних відправах та моральну підтримку у нашому горю.

Наша глибока вдячність приятелям і знайомим за чисельну участь в Панахиді і похоронах, що гідно звеличали пам'ять незабутньої Наталки, за щирі співчуття, молитви та пожертви на різні добродійні цілі, в пам'ять покійної.

Від серця плинуча подяка тим, що мимо химерної погоди відпровадили покійну на цвинтар — місце вічного спочинку.

Глибока вдячність і подяка хорові „Славута" та його диригентові проф. Юрієві Ярмовичеві за гарний спів, що підніс святочний настрій під час Панахиди.

Наша щира подяка похоронному заведенню Музика за скоре та професійне переведення всіх справ, зв'язаних з похороном.

Тризна відбулася в Культурному Центрі. По дуже смачному обіді під зарядом Орисі Яримович промовив до вельмишановної жалібної громади приятель нашого дому д-р Тимчик. У віршованій формі згадав теплими словами покійну. Синтеза його промови звучала: „Наталка забрала зі собою до гробу життєву верву, бистрий ум, любов до Батьківщини та лаґідну усмішку на устах. Залишила по собі — безмежний жаль і тугу".

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Пожертви зложені в пам'ять покійної розділено на такі цілі:

Виховання священиків	1,000.00 дол.
Служби Божі	200.00 дол.
Тов. Укр. Мови	120.00 дол.
На культурний центр	50.00 дол.
На жертви Чорнобиля	50.00 дол.
Церква в Бразилії	20.00 дол.
Разом	1,440.00 дол.

Головна Пластова Булава

з подякою потверджує наступні вплати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт.

Список ч. 8: 1 серпня — 31 грудня 1993:

4,350.00 дол. Любомир Романків,
2,500.00 дол. Володимир Базарко,
1,000.00 дол. Фундація Добро Творити,
700 дол. Курінь Лісові Чорти
256.34 дол. Ярослава Рубель,
250 дол. Богдан Целевич

В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. НАДІЇ БАБ'ЮК

По 100 дол. Зенон і Оксана Баб'юк, Мирон і Уляна Баб'юк, Теодор Баб'юк, Омелян і Марійка Гельбіг, Михайло і Катруся Лялька,
По 50 дол. Мирон і Таня Баб'юк, Орест і Джун Баб'юк, Анатолій і Слава Коба, Франко і Стефанія Вовкович,
30 дол. Богдан і Христина Венгльовські,
По 25 дол. Ігор Баб'юк, Наталія Баб'юк, Христя Ковч,
20 дол. Богдан і Лідія Хом'як

В ПАМ'ЯТЬ СВ. П. МГР ВАСИЛЯ ВОРОНКИ:

По 100 дол. Перо і Людмила Дармограй, Любомир Романків;
По 50 дол. Ігор і Ксеня Гапій, Дмитро і Марія Мулик, Юрій і Авра Слюсарчук,
По 25 дол. Оксана Бачинська, Богдан і Леся Качмар, Богдан і Галина Кутко, Ростислав і Галина Мілянич, Роман і Галина Микита, Володимир і Дарія Рудакевич, Зенон і Віра Салевич, Богдан і Ірена Чайковські,
По 20 дол. Орест і Слава Гарасимович, Юрій і Олена Кисілевські.

В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. ПЛ. СЕН. ОКСАНИ КУЛИК:

20 дол. Христя Ковч

В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. ВІРИ МОТИКИ:

25 дол. Христя Ковч.

В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. ПЛ. СЕН. КЕР. НУСІ МРИЦ-САТУРСЬКОЇ:

По 100 дол. Зеня Галяревич, Мирослава і Юрій Оришкевичі;
50 дол. Марта і Адріян Галяревичі.

На пластові видання дали:

По 100 дол. Марія і Юрій Галущинські, Мирослава і Роман Грабці, Ліда і Юрій Гуки, Марія і Мирослав Ліберi, Арета і Віктор Надозірні, Мирося і Богдан Футей,
По 50 дол. Ліда і Володимир Базарки, Мирослава Гук, Зеня Комарянська, Ілляна і Михайло Паславські, Ірена Пік, Дарія Чорнодольська, Люба і Андрій Чорнодольські, Лідія і Ярослав Шав'яки,
30 дол. — Оксана і Орест Кравс,
По 25 дол. Арета і Ігор Захарій, Марта Надозірна, Ніна і Нестор Шусти,
По 20 дол. Стефанія і Василь Василюки, Арета Колодій, Марта Кравс, Марта Лиско

В ПАМ'ЯТЬ БЛ. П. СТЕФАНІЇ ЩУРОВСЬКОЇ:

25 дол. Ярослав Пришляк

ПОТРЕБА ІСНУЄ ДАЛІ!
ПРОСИМО ВИСТАВЛЯТИ ЧЕКИ НА:
Plast — Ukraine і пересилати до:
Dr. George Slusarczuk
53 Bayberry Drive, Monroe, NY 10950, U.S.A.
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Переяслав-Хмельницький — центр кобзарства в Україні

У робітні бандур (зліва): В. Мармель, М. Чорний-Досінчук та директор майстерні М. Товкайло.

Мабуть, нема в цілій Україні міста, яке мало б стільки музеїв як Переяслав-Хмельницький. Тут також відносно недавно постав перший на Україні кобзарський музей, зорганізований одним з найвідоміших кобзарознавців Валерієм Мормелем. Він знайшов відповідне приміщення, і протягом кількох років зібрав чимало кобзарських експонатів. Дослівно за чотири роки музей був відкритий і його вже відвідало добрих кілька тисяч глядачів. У цьому унікальному музеї в першій мірі побачите різноманітні старинні бандури, кобзи й інші українські інструменти. Він постійно їздив по цілій Україні і шукав за старими кобзарями і лірниками, які вже перестали грати, але мали цінні старовинні інструменти. Таким чином йому вдалося зробити добрий початок. Знайшов майстрів бандури і вже третій рік у них працює власна робітня виробу бандур. Виробляють бандури різного роду, а найбільше типу Хоткевича. Мені пощастило бути в їхній робітні двічі і бачити їх дорібок. Це досить велика робітня, в якій працює трьох робітників і директор, який є знавцем виробу бандур. Робітня ця в першій мірі постачає бандури для дітей їх власної школи бандуристів. Невеличку частину вони є в стані продавати. Я замовив в них кілька бандур для своєї школи в Ню Йорку.

21—23-го вересня у Переяславі-Хмельницькому відбулася Всеукраїнська наукова конференція „Переяславська земля та її місце в розвитку української нації, державности та культури". Цю конференцію організував В. Мормель. Програма її складалась з чотирьох секцій: археологія; історичне краєзнавство; фолкльор та етнографія; літературне краєзнавство.

Протягом всього часу роботи конференції, як окремий підрозділ секції фолкльору та етнографії, працювала підсекція та круглий стіл кобзарів (керівник підсекції д-р О. Правдюк, секретар В. Мормель). Тут були прочитані доповіді: Б. Жеплинського (Львів) „Кобзарство середньої Наддніпрянщини", Ю. Легенький (Київ) „Дума як символ українського національного космосу", В. Мормель (Переяслав-Хмельницький) „З історії нищення кобзарства", Т. Шульга (Київ) „Бандура музикування у західній українській діяспорі". У роботі підсекції взяли участь кобзарі Дніпропетровщини, Київщини, Полтавщини та Львівщини. Головував за круглим столом голова спілки кобзарів України Василь Литвин. Конференція прийняла ряд рішень, спрямованих на розвиток кобзарства. У тому числі висловила підтримку ідеї створення центру кобзарства в Переяславі-Хмельницькому та спорудження тут хати кобзарів і відновлення традиційних зустрічей кобзарів.

У жовтні 1989 року відкрилася в Переяславі школа кобзарства. Урочистий прийом учнів до школи став центральною подією свята — „Великий день кобзаря" або „Переяславська осінь кобзаря". Так в 175-ту річницю Тараса Шевченка земля Переяславська вклонилася генієві України за те, що саме тут, в Переяславі, він написав „Заповіт". З того часу щороку восени школа приймає кобзарят, щоосени приїздять до Переяслава кобзарі вклонитися Тарасові та благословити дітей на тернистий шлях кобзаря.

Враховуючи символічність та значення свят у Переяславі, круглий стіл постановив: „Щороку в другу неділю квітня у Переяславі проводити весняну збірку кобзарів". Вже цього року, згідно з рішенням, буде проведено у Дніпропетровську досить представницьку зустріч кобзарів. Отож Переяславський центр кобзарства та міжкрайова організація „Просвіта" запрошують кобзарів України та діяспори взяти участь.

Міністерство культури, Український центр народної творчости заплянували на 6—8-го травня ц.р. Свято кобзарського мистецтва.

Передбачені концертні виступи, творчі зустрічі, виставки народного живопису, творів декоративно-ужиткового мистецтва, музичних інструментів. У рамках свята проводитиметься науково-практична конференція з проблем розвитку кобзарства.

Міністерство культури запрошує всіх кобзарів України і працівників кобзарського мистецтва діяспори взяти чисельну участь.

Витрати перебування в Дніпропетровську Міністерство культури бере на себе.

Тези виступу просять висилати до 10-го березня 1994 року на адресу: 252601 Київ, вул. Січневого повстання 21, корпус 5.

Микола Чорний-Досінчук

22-ге Січня в Балтиморі

Балтимор (Б.С.). — І цього 1994 року українська громада Балтимору відзначила соборно 76-ті роковини проголошення самостійности Української Народної Республіки та 75-ті роковини Акту Злуки УНР і ЗУНР в єдину суверенну державу. Вона зібралася, щоб у цей нелегкий і тривожний час знову засвідчити своє прагнення зберегти єдність української нації в неподільній Україні.

Усі ми зберігаємо в пам'яті одностайність українських людей в боротьбі проти російської окупації, їхнє спільне творення „української хвилі" зі Львова до Києва. Усі тепер шкодуємо, що ту єдність розміняли згодом на дрібну монету — кабінети, депутатські крісла, партії та бльоки. Прикро, бо саме тепер з кожним днем посилюються намагання поділити українську державу, відірвати від неї Крим, Донбас, Закарпаття. Тут потрібна абсолютна єдність українців, щоб відбити ці ворожі агресії.

В неділю, 30-го січня 1994 року, заходами балтиморських відділів УККА і УАКРади влаштовано в залі Дому Української Молоді святочні сходини для відзначення роковин проголошення Державности і Соборности України 22-го Січня 1918 і 1919 років. Святкову доповідь виголосив о. Віктор Кулій, настоятель української православної парафії св. Михаїла в Балтиморі.

Святочні сходини відкрив Климентій Баб'як, голова балтиморського відділу УККА. Привітавши учасників, він у своєму слові вказав на те, що 22-го Січня 1918 і 1919 років — це заява світові про свою волю бути господарем на своїй землі. Січневі Акти Самостійности і Соборности — не лише історичні факти, а УНР не лише символ державности, але це вічно живі ідеї в серцях і умах українського народу, дороговказ і заповіт, який зобов'язує усіх в Україні і діяспорі. Акти ці виховали нові покоління борців за волю України, які змагались в рядах УВО, ОУН, в Карпатській Україні, в Похідних групах, в лавах УПА. Доповідач назвав проголошення незалежности України 24-го серпня 1991 року закономірним продовженням згаданих актів.

Отець Віктор Кулій почав своє святкове слово християнським привітом „Слава Ісусу Христу!", а відтак ствердив, що руху українського народу до незалежности ніхто не зможе зупинити. Одним з яскравих історичних свідчень цьому є, на його думку, жертвенність студентського куреня з Києва, який загинув в бою біля станції Крути в обороні тільки тиждень тому проголошеної незалежности України. Саме їх пам'ять промовець попросив учасників свята вшанувати однохвилинною мовчанкою.

Читаючи уривки IV Універсалу Української Центральної Ради та Акту злуки українських земель, промовець вказав на те, що цими актами закладено основи для будови майбутнього політичного, суспільного і економічного ладу незалежної України, опертого на засадах демократичних свобод, соціальної справедливости та господарського добробуту для широких народних мас. Саме для продовження цих демократичних традицій екзильний державний центр УНР передав свої повновласті урядові сучасної України 24-го серпня 1992 року (в перші роковини проголошення незалежности), а президент Леонід Кравчук з тієї нагоди заявив, що „сьогодні ми приймаємо документи, приймаємо відзнаки тієї держави, центру УНР, і тим самим підкреслюємо, що свій родовід продовжуємо від УНР, від тих історичних часів, які надають силу і велич нашому народові". А цього року передано теж архів УНР з канадського Національного архіву, де він зберігався, до Центрального архіву України.

Промовець закликав до моральної і матеріяльної підтримки наших братів і сестер в Україні в їхній боротьбі за збереження державности і подолання економічної кризи. Всіма засобами треба допомагати в піднесенні національної свідомости і гордости, що ми є нацією, не просто етносом.

На думку промовця, дуже важливою є єдність українських сил, політична і релігійна, а її на жаль, немає. Вона доконечна тепер, коли загрожена соборність українських земель. А запорукою такої єдности буде правдива християнська любов — любити ближнього, як себе самого і разом з ближнім любити Бога і Україну.

По доповіді відбулось висвітлення відомої відеострічки Люби Н. Дмитрик під назвою „Україна: третій шлях до незалежности". Цей документальний фільм розповідає про історію боротьби українського народу за самостійність, яка тривала століттями. Фільм кидає теж нове світло на колишню „сховану націю" в царській та комуністичній імперії.

Український Дослідний і Документаційний Центр

СПИСОК
жертводавців, які внесли пожертви від 1-го лютого 1993 до 1-го лютого 1994 р.

200 дол. — М. Комаринський;
150 дол. — О. Канюка;
По 100 дол. — Т. Гунчак, С. Заєць, Ф. Залуцький, В. Зарічний, І. Кочур, О. Куцик, О. Несіна, Л. Явний;
По 50 дол. — Л. Григорчук, О. Гудзяк, В. Кобилецький, В. Лімонченко, Я. Пришляк, О. Стрільбицький, С. Тимяк, М. Шмігель;
40 дол. — В. Годчак;
По 30 дол. — Е. Дзюбинський, Ю. Грицеляк, Д. Каранович, Р. Козицький, Т. Лисенко, С. Олійник, В. Пилишенко;
По 25 дол. — С. Андрушків, П. Балій, О. Благітка, М. Галів, М. Герець, П. Грицак, С. Ґолаш, А. Долинський, С. Дорощак, І. Кіндрат, Д. Кордуба, Т. Кузьмович, Л. Кушнір, А. Лисий, М. Логоза, Ю. Мельникович, Н. Макаревич, С. Максимюк, Ю. Мельничук, Н. Михайлевич, Я. Музичка, С. Ничай, І. Павличка, І. Панчак, М. Рудик, О. Склепович, Л. Тарнавська, В. Трігос, В. Шиприкевич, М. Фланчер, Л. Ясів;
По 20 дол. — Р. Бабяк, О. Балабан, В. Вінич, О. Вишнивецька, І. Гайда, Н. Гафткович, Б. Головід, В. Іваник, С. Когут, М. Кротюк, О. Логинський, О. Михайлик, Б. Пашковський, П. Поліщук, О. Ратиш, О. Соловей, П. Турула, І. Шкіра, М. Ярош;
По 15 дол. — Р. Борковський, С. Ганушевський, О. Логинський, Р. Мельник, І. Черешня;
По 10 дол. — Я. Букачевський, Я. Волощук, К. Гуцул, В. Дмитрюк, Ю. Зеленський, В. Іваник, Л. Колтунюк, Р. Лазарчук, М. Лоза, О. Пришляк, М. Ромах, Е. Стецьків, П. Твердохліб.

Український Дослідний і Документаційний Центр сердечно дякує всім тим, які склали пожертви. УДДЦ також щиро дякує Йосипові Ліщинському за архівні матеріяли, а Чарльзу Трайсу за книжкові шафи, які вони пожертвували нашому Центрові. Наша адреса:

UKRAINIAN RESEARCH AND DOCUMENTATION CENTER OF THE UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA
2 East 79th Street
New York, N.Y., 10021
tel. (212) 288—2917

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻